

Motivverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Med Hensyn til de Gage=Forstud m. v., som i Tidernes Løb ere blevne udbetalte Statens Embedsmænd, meddeles her først nogle historiske Bemærkninger og Oplysninger:

Disse Forstud hidrøre oprindeligt fra den Periode, da Statens Pengevæsen led under en Usikkerhed og Ustidighed, som især maatte blive trykkende for Embedsmændene, der vare aflagte med uforholdsmæssigt ringe faste Gager. Det blev saaledes nødvendigt at komme dem extraordinairt til Hjælp af Statskassen med Gratificationer og Forstud, hvilke sidste i Virkeligheden ikke vare meget forskellige fra de første, da der sjældent blev fastsat nogen Afbrags=Termin; da, om en saadan ogsaa var bestemt, Dilation med Betalingen næsten aldrig nægtedes og gjerne stiltiende indrømmedes, og da ingen som helst Sikkerhed i Reglen blev tilbudt eller forlangt, saalidet som der var Tale om at svare Renten.

Det var saaledes let at forklare, at Debitorerne ikke selv tænkte paa at tilbagebetale saadanne Forstud, men betragtede dem som Tillæg eller Understøttelser, der vare bevilgede paa Grund af Conjuncturerne og det store Misforhold mellem Gagerne og de Udgifter, som Livets Fornødenheder udkrævede; ligesom det var en almindelig og vistnok tildeels ikke ugrundet Mening, at Forstudsformen kun af den Grund blev foretrukken for Gageformen, at man derved haabede at undgaae, at Sagen formeget skulde drage til Følge for de mindre trængende Embedsmænds Vedkommende.

Hvad disse Forstuds Bevilgelsesmaade angaaer, da blev ikkun det allerringeste Antal tilstaaet efter særlige Forestillinger fra Finantsbestyrelsen og derpaa afgivne skriftlige allerhøieste Resolutioner, hvorfor de maae antages at vare blevne tilstaaede ved mundtlige Resolutioner efter Finantsministerens mundtlige Foredrag af Vedkommendes Ansøgninger. Iøvrigt bleve de i Finantsernes Bøger betragtede som Creditivposter, der henstode ved Zahlkassen og overførtes fra det ene af dennes Regnskaber til det andet. Dgsaa dette var aldeles formløst.

I 1841 anfaaes det for saare uønskeligt, at samtlige ovenberorte Forstuds= (Creditiv) Poster,

til et Beløb af 742,377 Rbd. 53 St., deels Sølvmynt, deels Sedler og Tegn, kunde udgaae af Regnskabet, ved at beordres førte til formelig Udgift, og at derefter, paa nærmere Forestilling fra Finantsdeputationen, de Poster kunde føres til Afgang, som dertil maatte findes at egne sig, imod at de øvrige indførtes i en egen dertil indrettet Gjældbog, hvori bemærkedes, hvilke Afdrag der aarligt erlagdes paa Forstudene, hvormest for hvert Aar skulde allerunderdanigst indberettes, hvormeget der var afbetalt, hvilket vilde være at optage blandt Finantskassens „adskillige Indtægter“.

De i Dyereensstemmelse hermed affattede Indstillingspunkter fra Finantsdeputationen bleve under 15de April 1841 allernaadigst bifaldte, og samtlige uapproberede Poster bragtes derpaa af den fratrædende Zahlkasserer til Udgift i hans Regnskab for Aaret 1840. Til Sagens videre Ordning forfattedes og affemtes med Bøgerne Lister over hine Poster, særskilte for Tidrummet fra 1ste Februar 1813 indtil 31te Juli 1821, da der sidst var Vacance i Zahlkasserer=Embedet; thi det var fornemmeligt disse, som Deputationen havde havt for Die ved sit Forslag til, at adskillige af Creditivposterne rettest ganske førtes til Afgang. Deels vare de alle over 20 Aar gamle, deels vare de fleste Debitorer døde, deels fandt den ovenstaaende Bemærkning om, i hvilket Stemed Forstudene vare tilstaaede, og paa hvilken Maade Modtageren havde Grund til at betragte disse, sinfulde Anvendelse paa de Allerfleste. Men til disse Forstud, der udgjorde et Beløb af 287,718 Rbd. 18 St., kom endvidere endeel sildigere bevilgede Forstud for Tidrummet fra 1ste August 1821 til Udgangen af Aaret 1823, til Beløb, efter specielt derover opgjorte Lister, 66,652 Rbd. 23 St., om hvilke de samme Bemærkninger maatte gjøres, som om de førstomtalte, navnlig den, at de ligeledes vare at ansee som præscriberede.

Efterat Finantsdeputationen allerunderdanigst havde forelagt Hans Majestæt Kongen samtlige disse Lister, bifaldtes under 8de Jan. 1844, at alle de omhandlede, indtil 31te December 1823 anviste Forstud, maatte estergives og affrives i Finantsernes Bøger. Men samtidigt befalede detaillerede Forteg-